ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚ ΚΑΤΩ ΑΧΑΪΑΣ

ΚΑΤΩ ΑΧΑΪΑ. (Τοῦ ἀνα-πο-κρι-τοῦ μας). Ἡ κωμόπο-λις μας συμμερίζεται τὸ πένθος καὶ τὴν θλῖψιν τῶν σεισμοπλή-κτων ἀδελφῶν μας νησιωτῶν καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν μας ἐ-κράνη ἐπιμνημόσυνος δέησις διὰ τοὺς ἐδρόντας οἰκτρὸν θάνατον καὶ τὰ ἐρείπια τῶν οἰκιῶν των.

—Ὁ τρυγητὸς τῶν σταφιδαμ-πέλων ἤρχισε, ἀλλὰ ἡ ἐσοδεία δὲν φαίνεται ρόδινος. Ἡ παρα-γωγὴ θὰ εἶναι μειωμένη κατὰ 50 ο)ο. Ὡς φαίνεται αἱ ἄμπελοι τῶν ἔχουν τὴν ἰδίαν τύχην τῆς μουσάκας ἔναντι τῆς παρουσινῆς. Αἱ ἀμυγδαλιὲς παρουσιάζουν ὁ-λον ἀξιολύπητον λόγῳ τῆς ἐξα-νίσεως τῶν φύλλων των ἀπὸ τὴν καταστρεπτικὴν κάμπιαν ἡ ὁποία καταπολεμᾶται μὲ ντί—τι—τὶ 50 ο)ο πολτόν. Ὅσοι ἐφάντισαν μὲ τὸν ὡς ἄνω πολ-τὸν ἀπεσόβησαν τὸν κίνδυνον τῆς ἀποφυλλώσεως τῶν ἀμυγδα-λεῶν των.

—Παρὰ τὸν ποταμὸν ἤρχι-σαν νὰ ἀνοίγωνται ἀρτεσιανὰ καὶ νὰ μεταβάλλουν χερσαίας ἐκτά-σεις εἰς ποτιστικὰ περιβόλια, ἃ-τινα κατέστησαν ὡραιότατα.

—Ἀπὸ σήμερον ἀρχίζει ἡ ἀποκαφὴ χάνδακος διὰ τοὺς ὁ-μοσωλῆνας τῆς ἐκ τοῦ ποταμοῦ ἀρδευομένης καὶ ἡ διοχέτευσις τοῦ νεροῦ διὰ μεγάλης ἀντλίας πρὸς τὴν βορινὴν δεξαμενὴν τῆς κωμοπόλεώς μας, ὁπότε θὰ ἔ-χωμεν ἀφθονίαν νεροῦ δι' ὅλας τὰς ἀνάγκας τῶν κατοίκων μας. Οὕτω τίθεται τέρμα πλέον εἰς τὰ ἀκράπονα.

—Ἡ Ἀμερικανικὴ ὑπηρεσία πληροφοριῶν Πατρῶν ἐκάστην Παρασκευὴν προβάλλει ἐντελῶς δωρεὰν, εἰς τὸν κέντρον «Ράχη» διὰ τοῦ κινηματογράφου της, διδακτικώτατα ἔργα, διὰ τὰ ὁποῖα πάντες ἐκφράζονται λίαν εὐμενῶς.

—Εἰς τὸ ἐξοχικὸν κέντρον «Ἀκακίες» τοῦ κ. Νικ. Στούφη παίζει καὶ τέρπει τοὺς θαμῶνας ὁ περίφημος καραγκιοζοπαίκτης Κώσταρος, μὲ τὰ πλέον μοδέρνα καὶ ξεκαρδιστικὰ ἔργα του.

—Τὰ καρροποιεῖα Χρήστου Ἀβράμη καὶ Ἀθ. Λαμπροπούβου ἐργάζονται νυχθημερὸν καὶ ἐντατικῶς, παραδίδοντα εἰς τοὺς πελάτας των τὰ πλέον καινουργῆ καὶ κομψὰ ἀπὸ πάσης τεχνικῆς ἐπιμελείας δίτροχα κάρρα των, εἰς πολὺ συμφερούσας τιμάς. Λόγῳ τῆς στερεότητός των δὲ βλέπομεν ἀνθρώπους ἐξ ἄλλων νομῶν νὰ προτιμοῦν τὰ κάρρα Ἀχαΐας.

—Τὸ τρίτον τέκνον τοῦ κ. Ἀσημάκη Τζούδα ἀνεδέξατο τῆς κολυμβήθρας ὁ κ. Ἔλευ. Σταθόπουλος ὀνομάσας αὐτὸ Ἐλευθερία. Εὐχόμεθα νὰ τοὺς ζήσῃ.

—Εἰς τοὺς ἀφιχθέντας ὁμογενεῖς ἐξ Ἀμερικῆς κ. κ. Παν. Ἀντωνακόπουλον, Δημ. Τριάντην, Ἰωάν. Γιαννόπουλον, Κων Νουφαξῆν, Νικ. Σελβέρην, Β. Παπαδημητρόπουλον καὶ Ἰω. Οἰκονομόπουλον εὐχόμεθα τὸ καλῶς ἦλθον.

—Ὁ δημοδιδάσκαλός μας κ. Χρ. Ρεμπούτσικας μετὰ τῆς διδασκαλίσσης συζύγου του, ἐπέστρεψεν ἐκ τῶν πηγῶν τῆς Αἰδηψοῦ.

Κων. Κουτρουμάνης

Κοινωνικα

ΘΕΑΜΑΤΑ

ΑΛΑΜΠΡΑ Σήμερον «Ἐπιχείρησις Βένους»

ΕΣΠΕΡΟΣ Σήμερον «Μοντέρνα Ἀφροδίτη» ἔγχρωμον μὲ τὴν Ἔστερ Γουΐλιαμς.

ΖΕΝΙΘ Σήμερον ἡ τελευταία νουβέλλα τοῦ Σόμερσετ Μώμ «Ὁ Ἀπάχης καὶ ἡ Ζιγκολὲτ», μὲ τὴν Γκλόυνις Τζόνς.

ΟΑΣΙΣ Σήμερον Ἡ ἐξωφρενικὴ κωμῳδία «Ὅσα φέρνει ἡ ὥρα δὲν τὰ φέρνει ὁ χρόνος», μὲ τὸν Φερναντέλ.

ΟΥΦΑ Σήμερον «Τὸ μοναστήρι τῆς Πάρμας»,

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ ΝΥΚΤΟΣ

Γεώρ. Κωστόγιαννης Τσώρτσιλ 323—Ἀθηνᾶ Κωνσταντοπούλου Ἀγ. Ἀνδρέου 42.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ ΙΚΑ

Ἰωάν. Παπαχρήστου Τσώρτσιλ 258—Ἀθηνᾶ Κωνσταντοπούλου Ἅγιου Ἀνδρέου 42,—Χριστίνα Μανδραγοῦ Ἀλ. Ὑψηλάντου 156—Ἑλένη Ἡλιοπούλου Κολοκοτρώνη 18—Χρ. Τριανταφυλλόπουλος Γερμανοῦ 146.

ΑΗΕΙΑΡΧΕΙΟΝ

ΓΑΜΟΙ: Σπ. Παπαλεξάτος ἐκ Πατρῶν — Ἀσημ. Ρουμελιώτη ἐκ Μαρινακίου Πηνείας. Κων Κοντόγεωργας ἐκ Μεστάνης Τριπόλεως—Ἀρσιτόη Διβάρη ἐξ Ἐρυμανθείας. Ἰω. Νικολάου ἐκ Πατρῶν—Μαρία Γιάνσα ἐκ Βιέννης. Γεώρ. Κουτσοσπόρος ἐκ Μακρυνοῦς — Ἀναστασία Μοσχάκη ἐκ Γαλατᾶ. Σπ. Ἀποστολάτος ἐκ Σάμης—Κωνσταντίνα Βελανιδιᾶ ἐκ Λήμνου. Φίλιπ. Γορέλης ἐκ Πατρῶν—Νικ. Μαρκάτου ἐκ Πατρῶν. Ἀντων. Κότσανος ἐκ Μπεντέων Ἠλείας—Ἀναστ. Παππᾶ ἐκ Πατρῶν. Ν. Μαρκόπουλος ἐκ Πατρῶν—Παν. Παπαδᾶτου ἐκ Πατρῶν. Ἰωάν. Πολυζῶης ἐκ Ματαράγκα Ἠλείας—Θεοδώρα Παναγιωτοπούλου ἐξ Ἀγκίστρου. Πάν Πανταζόπουλος ἐκ Φράγκας Δόμης—Νίκη Κεκάτου ἐκ Πατρῶν. Σπυρ. Βαλσαμῆς ἐκ Πυργί Κεφαλληνίας—Ἀλεξάνδρα Ρωξένου ἐκ Κιλκίς. Σεραφείμ Συμεωνίνης ἐκ Κωνσταντινουπόλεως—Ἰωάννα Κοντολέων ἐκ Πατρῶν. Παρ. Γκαβὸς ἐκ Σταροχωρίου Φαρῶν—Νικολίτσα Μαρτῆ ἐκ Συχαινῶν, Γεώργιος Φωτακόπουλος ἐκ Σουλίου Πατρῶν—Κυριακούλα Μιχαλοπούλου ἐκ Ἀμαλιάδος. Βασ. Γαλάνης ἐκ Μοῖρα Πατρῶν—Δέσποινα Βασιλακοπούλου ἐκ Συχαινῶν.

Θάνατοι: Εὐαγγελία Καπετανάκη ἐτῶν 80, Σοφία Μπελοῦση 62, Παρασκευὴ Νησίδου ἢ Ἀταλόγλου 90. Ἀργύρ. Χριστοφῆς 36. Δημ. Γιαννόπουλος 48. Θεῶνη Παναγιωτοπούλου 10, Σωτήριος Καφετζῆς 3, Ἰωάννης Κραβοριώτης 12.

ΜΙΑ ΑΓΓΛΙΣ ΕΦΟΡΕΣΕ ΠΡΩΤΗΝ ΤΗΝ ΚΟΝΤΗ ΦΟΥΣΤΑ

Οἱ Παριζιάνες διστάζουν

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ἡ ἀγγλικὴ πρωτεύουσα ἠμπορεῖ νὰ καυχηθῇ ὅτι μία ἐκπρόσωπός της εἶναι ἡ πρώτη γυναῖκα εἰς τὸν κόσμον ποὺ ἐξετέλεσεν ἀμέσως τὴν νέα . . . διαταγὴ τοῦ «Παρισινοῦ δικτάτορος τῆς γυναικείας μόδας». Πραγματικὰ δὲν εἶχαν περάσει οὔτε 48 ὧρες ἀφ' ὅτου ὁ ἀνὰ τὴν ὑφήλιον γυναικόκοσμος ἐπληροφορεῖτο ὅτι ἡ γυναικεία μόδα ἐπανήρχετο εἰς τὰ . . . ὕψη τοῦ 1925 καὶ μία νεαρὰ καὶ χαριτωμένη Λονδρέζα, ἡ μὶς Λέθα Λίτλ, ὑπεστάσετο πρώτη καὶ καλύτερη εἰς τὸν νόμον τοῦ Νεοῦ. Ἡ μὶς Λίτλ, ἐτέλεσε τὴν μετεπομένην ἀπὸ τῆς ἐξαγγελίας τοῦ νέου . . . νόμου περὶ κοντῆς φούστας, τοὺς γάμους της μὲ ἕνα πιλότον τῆς «Παναμέρικαν», τὸν κάπταιν Κάρτις Γκίλμπερτ καὶ ἐθεάθη εἰς τὸ δημαρχεῖον μὲ ἕνα φουστάνι ἴδιου «στὺλ» ἀκριβῶς μὲ ἐκεῖνο ποὺ ἀνηγγέλθη πρὸ 48ώρου ἀπὸ τὸ Παρίσι. Ἡ ἐμφάνισίς της ὅπως ἦταν φυσικὸν εἵλκυσεν ἀμέσως τὸ ἐνδιαφέρον τῶν φωτορεπόρτερς οἱ ὁποῖοι ἔσπευσαν νὰ τὴν ἀποθανατίσουν. Τὰ σχόλια ποὺ συνώδευσαν τὴν ἄλλην ἡμέρα τὴν φωτογραφία ποὺ εἶδε τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος εἰς πολλὲς ἐφημερίδες τοῦ Λονδίνου καὶ τῶν ἄλλων βρετανικῶν πόλεων ἦσαν πολυποίκιλα. Ὅλοι πάντως δὲν παρέλειψαν ἵνα ὑπογραμμίσουν πῶς τὸ γεγονὸς ὅτι μία Ἀγγλίδα ἐνεστερνίσθη πρώτη ἀπ' ὅλες τὰς γυναῖκες τοῦ κόσμου τὴν νέαν μόδα σημαίνει ὅτι οἱ συμπατριώτισσές της εἶναι οἱ πιὸ καλλίγραμμες γυναῖκες καὶ ἐνῶ ἀκόμη οἱ Παριζιάνες..... τρέμουν τὴν νέαν μόδα, ἐκεῖνες ὄχι μόνον δὲν φοβοῦνται ἀλλὰ καὶ τὴν λανσάρουν πρῶτες.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Θεωρῶ ἱερὰν ὑποχρέωσιν ἵνα καὶ δημοσίᾳ εὐχαριστήσω τὸν Δ)τὴν τοῦ ἐν Πάτραις Δημοτικοῦ Νοσοκομείου ἰατρὸν κ. Γιαουρτὰν Α. τοὺς ἰατροὺς κ.κ. Τσίλαν Δημήτριον καὶ Κατσαρὸν Ἰωάν ὡ; καὶ τὸ προσωπικὸν τοῦ Νοσοκομείου, καθότι παθὼν τροφικὴν δηλητηρίασιν μὲ ἔσωσαν ἀπὸ βέβαιον θάνατον, ἐνεργήσαντες κεραβνοβόλως.

Τοιοῦτοι ἐπιστήμονες τιμοῦν τὴν πόλιν ὡ; καὶ τὴν ἐπιστήμην εἰς ἣν ἀνήκουν.

Γεωργ. Παναγιωτόπουλος
Δημοτ. Ὑπάλληλος

Σοφὰ διδάγματα τῆς προσφάτου ἱστορίας

Η ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΙΑ ΚΑΙ ΟΙ ΠΟΛΛΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ ΚΑΤΑΣΤΡΕΦΟΥΝ ΤΑ ΕΘΝΗ

Ὁ Σουλτάνος Χαμίτ, οἱ Πέρσαι καὶ οἱ Ἀμερικανοί

Δὲν εἶναι περισσότερον ἀπὸ 70 ἔτη ποὺ ὁ μακαρίτης Στέφανος Ξένος εἶχεν ἐκδώσῃ ἕνα βιβλίον εἰς τὸ Λονδῖνον ἀγγλιστὶ μὲ τὴν ἐπιγραφὴν «Ὁ Διάβολος ἐν Τουρκίᾳ». Εἶχε κάμει δὲ τόσον κρότον εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν Ἀμερικὴν ὥστε εἶχε μεταφρασθεῖ εἰς πολλὰς γλώσσας καὶ εἰς πολλὰς ἐκδόσεις. Τὸ βιβλίον αὐτὸ ἔφερεν εἰς τὸν Στέφανον Ξένον πολλὰ πλούτη. Τὸ βιβλίον αὐτὸ διεκτραγῳδοῦσε τὴν ἀθλίαν κατάστασιν τῆς γραφειοκρατείας καὶ φαυλοκρατείας τῆς ἐποχῆς ἐκείνης εἰς τὴν Τουρκίαν. Πράγματι τὰ ταμεῖα τοῦ κράτους ἦταν σχεδὸν ὅλα κενὰ καὶ ὡσὰν τὸ τραγούδι ὅπου λέγει «ὦ ταμεῖον εἶσαι κρύο μοιάζεις σὰν νεκροταφεῖον» ἔτσι εἶχον καταντήσει τὰ ταμεῖα τῆς Τουρκίας. Οἱ δὲ διάφοροι πασάδες καὶ μπέηδες ἐξακολουθοῦσαν νὰ διορίζουν ἀκόμη νέους ὑπαλλήλους. Ἡ γραφειοκρατεία ὠργίαζε. Μιὰ ἁπλῆ αἴτησις ἔπρεπε νὰ διέλθῃ ἀπὸ δέκα γραφεῖα καὶ νὰ τεθοῦν δέκα σφραγῖδες. Τὰ περισσότερα μονοπώλια τὰ εἶχον πάρει ξένες ἑταιρίες.

Μίαν ἡμέραν ὁ μέγας Βεζύρης εἰσῆλθεν εἰς τὸ διαμέρισμα τοῦ Σουλτάνου Χαμίτ καὶ μὲ βαθεῖαν ὑπόκλισιν ἀνέφερεν εἰς τὸν Σουλτάνον τὰ ἑξῆς. Πολυχρονεμένε μου Πατισάχ, ἔχω νὰ σᾶς ἀναφέρω πολὺ δυσάρεστα γεγονότα. Τὰ ταμεῖα τοῦ κράτους εἶναι ὅλα σχεδὸν κενά. Οἱ πασάδες, οἱ μπέηδες καὶ λοιποὶ ἀξιωματοῦχοι ἐξακολουθοῦν ἀκόμη νὰ διορίζουν δημοσίους ὑπαλλήλους. Συμβούλευσέ μας τί νὰ κάμωμεν. Ἄκουσε ἐδῶ Βεζύρη μου, τοῦ λέγει ὁ Σουλτάνος Χαμίτ, ὅστις ἐφημίζετο ὡς ὁ πονηρότερος ἄνθρωπος τοῦ κόσμου, τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς θὰ καλέσετε εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ ταμείου 5—6 χωροφύλακας καὶ ὅταν ἔλθουν οἱ ὑπάλληλοι νὰ σᾶς ζητήσουν τὸν μισθόν τους θὰ τοὺς εἰπῆτε μὲ λόγια εὐγενικὰ ὅτι δὲν ἦλθον ἀκόμη λεπτὰ εἰς τὸ ταμεῖον καὶ ὅτι θὰ λάβουν διπλάσια τὰ λεπτὰ τους τὴν ἄλλην πρώτην τοῦ μηνός. Ὅταν τὸν ἄλλον μῆνα ξαναπῆγαν οἱ ὑπάλληλοι εἰς τὸ ταμεῖον ὁ ταμίας τοὺς ἔλεγεν ὅτι ἀκόμη δὲν ἦλθον λεπτὰ εἰς τὸ ταμεῖον. «Ἔλα ζάνε μου τὸν ἄλλον μῆνα». Τοιουτοτρόπως οἱ περισσότεροι ὑπάλληλοι μετὰ τεσσάρων μηνῶν ἀναμονὴν ἐπέταξαν τὴν πέννα διὰ νὰ ὑπάγουν νὰ φροντίσουν νὰ κάμουν καμμίαν ἄλλην ἐργασίαν. Ἔτσι ὁ Σουλτάνος Χαμὶτ ἔλυσε τὸ δύσκολον ὑπαλληλικὸν ζήτημα μὲ τὸν ἡσυχώτερον τρόπον.

Τὸ 1908 ἡ Περσικὴ Κυβέρνησις παρεκάλεσε τὸν πρόεδρον τῶν Ἡν. Πολιτειῶν Τάφτ, πατερα τοῦ ἀποθανόντος πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν γερουσιαστοῦ Τάφτ, νὰ στείλῃ εἰς τὴν Περσίαν μία ἀποστολὴν ἀπὸ τραπεζιτικοὺς ὑπαλλήλους ὅπως διοργανώσουν τὰ οἰκονομικὰ τῆς Περσίας. Πράγματι ὁ Πρόεδρος Τάφτ ἔστειλε μίαν ἀποστολὴν ἀπὸ τραπεζιτικοὺς ὑπαλλήλους μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν κ. Σοῦστερ. Ἡ ἀποστολὴ ἔφθασε βράδυ εἰς τὴν Τεχεράνην καὶ ὅταν τὴν πρωΐ ἀν ὁ κ. Σοῦστερ ἐξῆλθεν εἰς τὸν ἐξώστην τοῦ ξενοδοχείου, εἶδεν κάτω εἰς τὸν δρόμον δύο—τρεῖς χιλιάδες ἀνθρώπων μὲ ἕνα φάκελλον ὁ καθένας εἰς τὸ χέρι νὰ τοῦ κάνουν σινιάλα. Ὅταν ὁ κ Σοῦστερ ἠρώτησεν τὸν διερμηνέα τί ζητοῦν οἱ ἄνθρωποι αὐτοί, ἔλαβε τὴν ἑξῆς ἀπάντησιν: Θέλουν νὰ σᾶς δώσουν ἀπὸ μίαν αἴτησιν.

Ὅταν ὁ κ. Σοῦστερ μὲ τὴν ἀκολουθίαν του εἰσῆλθεν εἰς τὸ αὐτοκίνητον διὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν Πρεσβείαν μία ὁμὰς ἀπὸ 40 καβαλαρέους ὥρμησεν ὀπισθεν τοῦ αὐτοκινήτου τοῦ κ. Σοῦστερ, πλησιάζοντας δὲ ἔρριπτεν ἕνας—ἕνας, ἐντὸς τοῦ αὐτοκινήτου τοὺς φακέλλους.

Τότε ὁ κ. Σοῦστερ διέταξεν τὸν διερμηνέα ν' ἀνοίξῃ ἕνα φάκελλο νὰ ἰδῇ τί ἔγραφαν. Κύριε Σοῦστερ, ἔγραφε μία αἴτησις, ἐὰν δὲν μπορεῖτε νὰ μὲ διορίσετε διευθυντὴν τῆς Τραπέζης τῆς Περσίας, θερμῶς σᾶς παρακαλῶ ὅπως μὲ διορίσετε κλπ, τώρα νὰ φυλάτε εἰς τὴν θύραν τῆς Τραπέζης. Τότε ὁ κ. Σοῦστερ ἐγύρισε καὶ εἶπεν εἰς τὴν ἀκολουθίαν του. «Ὅσον βάρβαρον εἶναι ἕνα ἔθνος, τόσους περισσοτέρους θεωρεῖτε; ἐχει!».

Ἀπὸ τὸ 1910 πολλοὶ Δημόσιοι ὑπάλληλοι τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἄφηναν τὴν πέννα ἵνα ὑπάγωσιν καὶ ἐπιδοθοῦν εἰς γεωργικὰς ἐπιχειρήσεις. Δηλαδὴ ἐσχημάτιζον μικρὰς ἑταιρίας αἵτινες ἐκαλλιέργουν μεγάλας ἐκτάσεις δημητριακῶν καρπῶν, ἄλλοι δὲ ἐπεδίδοντο εἰς κτηνοτροφικὰς ἐπιχειρήσεις συντηροῦντες ἄνω τῶν ἑκατὸ γαλακτοφόρων ἀγελάδων. Κοντὰ εἰς αὐτοὺς ἐπῆγαν καὶ πολλοὶ Ἕλληνες, ὡς ὁ Θεμιστοκλῆς Ἀνδρούτσος ἐκ Πατρῶν ἀδελφὸς τοῦ πρώην ἐπιτρόπου τοῦ Ἀγ. Διονυσίου Περικλῆ Ἀνδρούτσου ὁ ὁποῖος συντηροῦσε εἰς τὸ Νεβάμπου τῆς Πενσυλβανίας χιλίους χοίρους. Τὸ ἴδιον καὶ οἱ ἀδελφοὶ Γκίκα ἐκ Πατρῶν οἱ ὁποῖοι συντηροῦσαν 600 χοίρους εἰς τὴν Νέαν Γερσέην. Καὶ ὅταν τὸ 1918 ἐτελείωσεν ὁ πρῶτος Εὐρωπαϊκὸς πόλεμος οἱ ἀγρότες καὶ οἱ πρώην δημόσιοι ὑπάλληλοι τῆς Ἀμερικῆς ἔστελλαν τὴν Εὐρώπην ἀπὸ τὴν μεγάλην πεῖνα, ἥτις ἐμάστιζεν τὴν Εὐρώπην. Εἴκοσι ἑκατομμύρια Ρῶσσοι ἀπέθανον ἀπὸ τὴν πεῖνα εἰς τὴν Ρωσσίαν τὸ 1918—1919. Καὶ ἠναγκάσθη ὁ Καναδᾶς νὰ στείλῃ τὰ πρῶτα φορτία σίτου εἰς τὴν Ρωσσίαν πρὸς πρόληψιν περισσοτέρων θανάτων.

Τάκης Δ. Γιαννακόπουλος
Διαμένων ἐπὶ 30 ἔτη εἰς Ἡνωμένας Πολιτείας

ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ, Ἰταλικά, Ἀμερικανικὰ περιοδικά, φιγουρίνι διάφορα, βιβλιοπωλεῖον Μπατίστα Ρήγα Φεραίου 57.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ κεντρόφυξ ἀντλία 2 1)2 ἵππων μὲ μοτὲρ εἰς τιμὴν εὐκαιρίας. Πληροφορίαι Β. Κ. Δημακόπουλον Μαιζώνος 89 τηλέφ 33—72.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚ ΜΑΝΩΛΑΔΟΣ

ΜΑΝΩΛΑΣ (τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). Αἱ ἀπὸ τῆς παρελθούσης Τρίτης σημειωθεῖσαι ἰσχυραὶ σεισμικαὶ δονήσεις κατέστησαν ἐτοιμορρόπους τὰς οἰκίας τῶν Ἀδελφῶν Τουρῆ, Βασ. Γαλανοπούλου, Γεωργ. Κ. Ψώνη, Ἐλευθερίας χήρας καὶ Ἀθανασίου, Γυμνασίου Ἱερέως Ἀγγελοπούλου ὡς καὶ τὸ Κοινοτικὸν Μέγαρον ὅπερ ὑπέστη σοβαρωτάτας ζημίας εἰς πολλὰ σημεῖα καὶ δὴ εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέρος, καταστὰν ἀκατοίκητον. Ὑπὸ τῶν κατοίκων ζητεῖται ἡ ἄμεσος ἀποστολὴ μηχανικῶν. Ὁ πληθυσμὸς ἔντρομος διαμένει εἰς τὸ ὑπαιθρον, φοβούμενος νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὰς ἑστίας του.

—Ἤρξατο ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ἔργου τῆς γεφύρας Σιδηρ. Σταθμοῦ Μανωλάδος—Μανωλάδος, ἡ δαπάνη τοῦ ὁποίου ὑπελογίσθη εἰς 250 ἑκατομ. δραχμὰς καὶ ἡ ὁποία διετέθη χάρις εἰς τὰς ἐπιμόνους φροντίδας καὶ ἐνεργείας τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Στέφ. Στεφανοπούλου. Οὕτω θέλει τακτοποιηθῆ τὸ ἐκκρεμοῦν ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν συγκοινωνιακὸν ζήτημα τῶν κατοίκων τῆς κωμοπόλεώς μας μετὰ τοῦ κέντρου. Ὡς μᾶς ἐδήλωσεν ὁ ἐργολάβος κ. Μωυσίδης, ἡ ἀποπεράτωσις τοῦ ἔργου θέλει συντελεσθῆ εἰς διάστημα τριῶν μηνῶν.

Ἀπ. Κ. Βακαλέπουλος

ΚΑΙ ΑΛΛΟΤΕ ΑΙ ΙΟΝΙΟΙ ΝΗΣΟΙ ΕΠΛΗΓΗΣΑΝ ΥΠΟ ΙΣΧΥΡΩΝ ΣΕΙΣΜΩΝ

ΜΟΡΦΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΖΑΚΥΝΘΟΥ, ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ, ΙΘΑΚΗΣ

Δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορὰ καθ' ἣν αἱ ἐκθεμελιωτικαὶ σεισμικαὶ δονήσεις πλήσσουν τὰς Ἰονίους νήσους. Εἶναι ἀσφαλῶς ὅμως τόσαι αἱ καταστροφαὶ καὶ τόσα τὰ θύματα τῆς προχθεσινῆς καταστροφῆς, ὥστε νὰ μπορῇ νὰ εἴπῃ τις, ὅτι οὐδέποτε εἰς τὴν ἱστορίαν των αἱ Ἰόνιοι νῆσοι ἐπέρασαν τοιαύτην δοκιμασίαν. Κατωτέρω δημοσιεύομεν συνοπτικὴν περιγραφὴν τῶν τριῶν νήσων Ζακύνθου, Κεφαλληνίας καὶ Ἰθάκης καὶ σύντομον περίληψιν τῆς ἱστορίας καὶ μορφολογίας αὐτῶν.

ΖΑΚΥΝΘΟΣ

Ἡ Ζάκυνθος εἶναι ἡ νοτιωτέρα νῆσος τῶν Ἰονίων. Μετὰ τῶν νήσων Στροφάδων καὶ πολλῶν μικροτέρων εὑρισκομένων πλησίον της, ἀποτελοῦν τὸν νομὸν Ζακύνθου. Ἔχει ἔκτασιν 438 τετρ. χιλ. καὶ κατοικεῖται ὑπὸ 41.165 ἀτόμων, ὁ δὲ πληθυσμὸς τῆς Ζακύνθου ἀνέρχεται εἰς 11.315 ἄτομα.

Ἡ νῆσος Ζάκυνθος ἀποτελεῖ τμῆμα τῆς ὀρεινῆς περιοχῆς τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος ὡς καὶ αἱ λοιπαὶ νῆσοι τοῦ Ἰονίου πελάγους. Τὸ βόρειον καὶ τὸ δυτικὸν τμῆμα τῆς νήσου, καταλαμβάνεται ὑπὸ ὀρέων. Εἰς τὸ κέντρον της ὑψοῦται τὸ ὄρος Βραχιώνας μὲ τρεῖς κορυφάς, τῶν ὁποίων ἡ ὑψηλοτέρα εἶναι 758 μέτρα ὕψους. Ὑπάρχουν πολλὰ πηγαῖα ὕδατα καὶ φρέατα. Ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸ βόρειον καὶ τὸ Δυτικὸν τμῆμα τῆς νήσου, τὸ ἀνατολικὸν εἶναι πεδινὸν (λεκανοπέδιον). Οὕτω τὸ 85 ο)ο τοῦ πληθυσμοῦ κατοικεῖ κυρίως εἰς τὸ ἀνατολικὸν τμῆμα, ἀσχολούμενον εἰς τὴν καλλιέργειαν τῆς ἀμπέλου, ἐλαιῶν, ἐσπεριδοειδῶν καὶ δημητριακῶν.

Ἡ σεισμικότης τῆς νήσου Ζακύνθου εἶναι ἐξαιρετικὰ ἔντονος ἐξ αἰτίας τῶν ρηγμάτων αὐτῆς, ἕνεκα τῶν ὁποίων αἱ τεκτονικαὶ διαταράξεις καὶ μετακινήσεις τῶν διαφόρων τεμαχίων ἐξακολουθοῦν. Ἱστορικῶς βεβαιούμενοι σεισμοὶ εἶναι οἱ: Τοῦ 1514 ὅτε ἀπεσπάσθη τὸ τόπιον τμῆμα τοῦ φρουρίου, τῶν ἐτῶν 1554, 1592 καὶ 1622 ὁπότε ἀπεσπάσθη τὸ ἀκρωτήριον Ἅγιος Σώστης, ὁ τοῦ 1633 κατὰ τὸν ὁποῖον ἀνέδυσεν ἡ νησὶς Ἄβυσσος καὶ ἠκολούθησαν οἱ σεισμοὶ τῶν ἐτῶν 1636, 1676, 1742, 1746, 1767, 1791, 1820, 1840, 1873, 1886 καὶ 1893. Ὁ τελευταῖος τοῦ ἔτους 1893 ὑπῆρξε λίαν καταστρεπτικός, διότι κατεστράφη ἡ πόλις τῆς Ζακύνθου ὡς καὶ τὰ χωρία Γαΐτανι, Λιθακιὰ καὶ Μαχαιράδων. Τὸν σεισμὸν τοῦτον συνώδευσαν μετασεισμικαὶ δονήσεις, ἀπεκόπησαν βράχοι καὶ κατέβασαν εἰς τὴν θάλασσαν, διερράγη ὁ βράχος τοῦ Αὐγοῦ καὶ κατέπεσεν ὁ Ναὸς τοῦ Ἁγίου Διονυσίου καὶ τὸ ἀπέναντι αὐτοῦ κωδωνοστάσιον.

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ

Ἡ Κεφαλληνία εἶναι ἡ μεγαλυτέρα τῶν Ἑπτανήσων ἔχουσα ἐμβαδὸν 688 τετρ. χιλ. καὶ κατοίκους 67.000

Κεῖται βορείως τῆς Ζακύνθου καὶ ἀπέναντι τῆς εἰσόδου τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου. Ὁ νομὸς Κεφαλληνίας διαιρεῖται εἰς τρεῖς ἐπαρχίας. 1) Κραναίας εἰς τὴν ὁποίαν ὑπάγονται, ὁ δῆμος Ἀργοστολίου καὶ 30 κοινότητες 2) Πάλης ὁ δῆμος Ληξουρίου καὶ 23 κοινότητες, καὶ 3) Σάμης μὲ 32 κοινότητες. Εἶναι δὲ ἡ ὀρεινοτέρα νῆσος τοῦ Ἰονίου Πελάγους, δεσπόζει δὲ αὐτῆς τὸ ὄρος Αἶνος καλυπτόμενον ὑπὸ τῆς Κεφαλληνιακῆς ἐλάτης, μὲ ὑψόμετρον 1620 μέτρα. Ἡ ὀρεινὴ διαμόρφωσις τῆς νήσου δὲν ἐπιτρέπει τὴν συγκέντρωσιν τῶν ἐκ τῶν ὀρέων κατερχομένων ὑδάτων τὰ ὁποῖα διαρρέουν. Παρὰ τὸ ὀρεινὸν τοῦ ἐδάφους οἱ κάτοικοι ἀσχολοῦνται μὲ τὴν γεωργίαν καλλιεργοῦντες τὴν ἄμπελον, ἐλαίαν, σταφίδα, σῖτον κλπ. μὲ ἀρίστην ἀπόδοσιν. Αἱ ἀκταὶ τῆς νήσου σχηματίζουν πολλοὺς κόλπους καὶ ἀκρωτήρια.

Οἱ Κεφαλλῆνες διακρινόμενοι διὰ τὴν ζωτικότητα καὶ δραστηριότητά των κατώρθωσαν νὰ ἀναπτύξουν μεγάλην ναυτιλιακὴν καὶ ἐμπορικὴν δρᾶσιν. Μὴ δυνάμενοι ὡς ἐνεργητικοὶ νὰ ἀποζοῦν ἐκ τοῦ πτωχοῦ ἐδάφους τῆς νήσου των, μετηνάστευσαν εἰς ὅλας τὰς χώρας τῆς ὑφηλίου. Εἰς τὸ γεγονὸς τοῦτο ὀφείλεται καὶ ἡ προπολεμικῶς μεγάλη εἰσαγωγὴ συναλλάγματος εἰς τὴν χώραν. Ἔχοντες τοιαύτην ζωτικότητα καὶ ἐκ φύσεως καὶ ἐκ χαρακτῆρος ἐργατικοὶ καὶ τολμηροὶ ἐπιδεξιώθησαν τὰ σπουδαιότερα στοιχεῖα τῶν ἑλληνικῶν ἐμπορικῶν παροικιῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ.

ΙΘΑΚΗ

Ἡ μετὰ τοὺς Παξοὺς μικροτέρα νῆσος τῶν Ἰονίων Ἰθάκη, κεῖται νοτίως τῆς Λευκάδος καὶ ἀνατολικῶς τῆς Κεφαλληνίας. Ἀποτελεῖται ἀπὸ δύο ὀρεινοὺς κορμοὺς πλάτους τριῶν μιλλίων, τοὺς ὁποίους ἑνώνει ἰσθμὸς πλάτους 620 μέτρων. Ὁ ἰσθμὸς εἶναι μὲν κυρτὸς πρὸς Νότον (Κεφαλληνίαν), κοῖλος δὲ πρὸς Ἀνατολάς, πρὸς τὴν νῆσον Ἄτοκον. Ἡ νῆσος Ἰθάκη εἶναι ἐπαρχία καὶ Δῆμος τοῦ Νομοῦ Κεφαλληνίας, μὲ πρωτεύουσαν τὸ Βαθύ. Οἱ κάτοικοι ἀνέρχονται εἰς 3 120. Ἔχει γυμνάσιον καὶ δημοτικὸν σχολεῖον, εἶναι ἕδρα Ἐρηνοδικείου, Ἐφορίας, Ταμείου, Ὑποκαταστήματος τῆς Ἀγρ. Τραπέζης, Γραφείου ΤΤΤ καὶ Ὑποδ. Χωροφυλακῆς.

Τὸ μέγιστον ὑψόμετρον τῆς νήσου εἶναι 629 μέτρα, βουνὸ Ἄνω—γῆ. Ἡ